# La crua realitat de l'endemà

L'activitat d'ahir al matí al centre de Girona recordava una estampa hivernal de la Val d'Aran

L'activitat durant el matí en molts carrers i places de Girona l'endemà de la tempesta sembla treta d'una estampa hivernal a la Val d'Aran. Al carrer Nou, una retroexcavadora retira tones d'un element blanc, però no és neu, sinó la pedra que en quantitats exagerades havia caigut la tarda anterior. La calamarsa, combinada amb l'aigua i les fulles que havien caigut, havia tapat les reixes de les clavegueres, i els carrers havien passat a ser canals. Una escena semblant es viu a tocar de les voltes de la plaça Catalunya, on les congestes al migdia són encara ben visibles. Alguns vianants, davant d'un fet tan insòlit, s'hi aturen per fer-se selfies.

A l'interior de la majoria de botigues, amos i empleats s'afanyen a treure aigua i gènere que té tot l'aspecte de no ser aprofitable. "Avui no som pas a temps d'obrir; no podrem fer-ho fins dilluns", comenta Josep Bes, de la sabateria que porta el seu cognom. Aparentment, l'home ho porta bé, amb resignació, i això que les pèrdues no seran poca cosa. La pila de material retirat, provinent sobretot de les lleixes inferiors, es va fent grossa. Hi veiem un ordinador i tot. En fer pendent cap avall, Can Bes ha estat dels negocis que han rebut més. A pocs metres, el personal de la Cristalleria Sala em marca fins on havia arribat l'aigua, a uns 60 centímetres d'altura. "Sortosament, a dins tenim un desguàs, i molta aigua ha marxat per allà", ens diuen, i ens asseguren que fa "quatre o cinc anys" van viure una situació semblant. Un home que treballa en una botiga de moda em mostra el vídeo que havia gravat mentre l'aigua irrompia al seu establiment, que encara no han pogut reobrir. Realment, serà un dia que no oblidarà. A la plaça de l'Hospital, Josep Maria Carbó, d'Artdénia, està assecant el terra. Damunt un taulell i uns esglaons, ell i una noia hi van recol·locant el gènere que han salvat. "Bosses i catifes és el que ha quedat més moll; espero que l'assegurança ens ho cobreixi", diu el propietari. Just al davant d'aquesta botiga, veiem el que queda de les cintes policials que havien impedit baixar al pàrquing de Santa Caterina. Els bombers encara estan traient aigua de la planta més inferior, on queden alguns cotxes. Els tallers hi tindran feina, si és que no els donen per perduts. Al nivell del mig, una senyora contempla, astorada, com intenten retirar el seu Audi. "L'aigua va arribar al motor i no el puc engegar", diu tota preocupada. A la planta superior, en canvi, la normalitat ha tornat i l'anar i venir de cotxes és l'habitual d'un dissabte de rebaixes. A uns centenars de metres, al pàrquing de Juli Garreta, al migdia quedava poc rastre dels efectes de l'aiguat, que també van ser notables.

Com que els rius d'aigua i pedra venien de la banda de ponent de la ciutat, al costat de la plaça Catalunya que dona al Barri Vell les conseqüències són molt menors. Tot i així, tant a la gelateria La Gioconda com a la fleca i cafeteria El Pessic, ens diuen que el dia abans sí que els va entrar aigua.

"I es veu que aquesta tarda hi tornarà", comenta un vianant mentre ens assenyala un núvol negre que vola per sobre del pont de Pedra. Per sort, la pluja de la tarda no va ser res.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 02-07-2017 Pàgina 8

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1184324-la-crua-realitat-de-l-endema.html